

LA LANCIA

MEDLEMSTIDNING FÖR SVENSKA LANCIACLUBBEN
NUMMER 160 , DEC 2024

Foto: Christofer Bengtsson Dahm, Florida Pinin-Farina Coupé

The Aurora – Scandinavian Concours

En resa i tiden med Flavia Cabriolet

Klassikerfestivalen i Valdemarsvik

Höstträffen i Hölö

Innehåll i detta nummer:

Sid. 3	Klubbpresentation och styrelse
Sid. 4	Ordföranden har ordet
Sid. 5	Intryck från The Aurora
Sid. 13	En resa i tiden med Flavia Cabriolet
Sid. 18	Klassikerfestivalen i Valdemarsvik
Sid. 24	Höstträffen i Hölö
Sid. 26	NLM i Norge
Sid. 27	Salutorg

Klubbmästarna rekommenderar:

Luciaträff, lördag den 7 december klockan 11.00.

Vi kör en repris på förra årets Luciaträff, alltså på Mångfaldens Hus i Nykvarn.

Detta i form av en klassisk jultallrik till självkostnadspris á 225 kr
Vill man dricka läsk, kaffe eller te så kostar det 30 kr, det finns även kaffebröd att köpa, för den som så önskar.

Anmälan till Per Edvardsson eller kom ändå!

Telefon: 070-321 78 16 eller mail: per.edvard@telia.com, så att krögaren har ett hum om antalet gäster.

Mångfaldens Hus ligger i korsningen Gamla Strängnäsvägen och Långdalsvägen, vid Tyringe Kyrka (samma väg som till Taxinge Slott).
Se www.mangfaldenshus.se för vägvisning.

Jag vill återigen påminna om att vi behöver få in artiklar till tidningen eller förslag på artiklar!

Maila eller ring: Lnilson7@gmail.com 070-2033128

Vänlig hälsning Er redaktör Lena Helfrid

Klubbens syfte är att samla intresserade Lanciaägare och personer med genuint intresse av dessa bilar för att under trivsamma former:

- Öka medlemmarnas insikt i allt som berör Lanciabilarnas teknik, egenskaper, skötsel och historia samt bistå vid problem.
- Informera om och ventilera andra frågor som berör veteranbilshobbyn samt relaterade produkter och teknologi.
- På bästa sätt bevaka reservdelsfrågan.

Styrelsen

Per Edvardsson ordf./ansvarig utg. La Lancia

Besvärbacken 2A, 191 40 Sollentuna

Mob 070-321 78 16

e-mail per.edvard@telia.com

Erik Cyrus sekreterare

Trädgårdsvägen 31 B, 181 65 Lidingö

Mob. 076-04 88 700

e-mail cyrus@live.se

Magnus Wälinder kassör

Tunavägen 7, 184 51 Österskär

Mob. 073-460 24 53

e-mail walinder@kth.se

Lena Helfrid ledamot/layout La Lancia

Hultsjövägen 3 A, 612 76 Lotorp

Mob. 070-20 33 128

e-mail lnilson7@gmail.com

Tomas Åkeson ledamot/klubbmästare

Prinsgatan 13 B, 703 41 Örebro

Mob. 076-105 23 55

e-mail tomas.akeson@gmail.com

Lars Helfrid ledamot/klubbmästare

Bruksgatan 69, 615 71 Gusum

Mob. 070-27 29 227

e-mail lassehellfrid@gmail.com

Johan Mellström valberednings ordf.

Tritonvägen 6, 172 63 Sundbyberg

Mob. 076-14 77 092

e-mail johan@mellstrom.net

Rolf Nylén suppleant

Solursbacken 10, 141 35 Huddinge

Mob. 070-889 43 34

e-mail lanciaroffe@gmail.com

Tomas Öhman suppleant

Mariehov 1, 647 93 Mariefred

Mob. 073-416 05 05

e-mail tomaseohman@gmail.com

Persimon Sandberg suppleant

Bryggvägen 4, 183 63 Täby

Mob. 073-953 11 06

e-mail p-mon_90@hotmail.com

Herbert Nilsson hederspresident

Norregatan 4 A, 241 33 Eslöv

Tel. 0413-100 12 mob. 070-910 94 05

e-mail hebbe1935@gmail.com

Lanciamodeller kontaktpersoner

Lambda, Aurelia Magnus Nilsson

Aprilia, Appia Rolf Nylén

Flaminia, Delta Tor Fredriksson

Flavia, Fulvia Tor Fredriksson

Beta, Rally 037 Magnus Wälinder

Hemsida www.svenskalanciaklubben.se

Reservdelsforum

www.lanciaregistret.com

Klubbadress Svenska Lanciaklubben

C/O Magnus Wälinder, Tunavägen 7

SE-184 51 Österskär

Plusgirokonto: 55 58 14-3

IBAN SE77 9500 0099 6034 0555 8143

BIC/SWIFT: NDEASESS

Org. nr: 802440-7838

Ordföranden har ordet av Per Edvardsson

Min ”ledare” i förra numret av La Lancia, då jag gnällde över ett svagt deltagande i NLM 2024 i Nokia gav synpunkter. Både positiva, negativa och mittemellan, alla väl motiverade.

Om jag har en ”egen” uppfattning om och hur stort deltagande en gång per år, borde vara i vår Lancia-gemenskap, då får jag inte vara ”trångsynt”. Självklart är det positivt att vi ändå var tio personer på träffen, danskarna var 6 personer.

Frågan är; om det är så smart att lägga en träff som krockar med den svenska nationaldagen, tillika den årliga motorhistoriska dagen som MHRF anordnar över hela Sverige. Nej, det är ingen bra tidpunkt, dessutom precis när skolorna slutar med examen och inför kommande sommarlov, det är inte en maximalt bra helg!

Varför skall en medlem prioritera ett NLM? Organisera bort- och hemresa, betala träffavgift och hotell, bo på ett icke självvalt hotell och kanske en meny man inte själv hade valt annars. Men grejen är att komma tillsammans, byta och bryta idéer och tips mellan nordiska Lancisti, detta är ett gott argument för att träffas.

I Sverige har nästan vartenda samhälle en servering med tillhörande fordonsaktivitet. Runt Stockholm vet jag minst sex olika platser att besöka olika dagar i veckan. Det kanske räcker för de flesta, varför åka långt och dyrt? Du väljer själv när det passar dig och din fordonstyp.

Kanske skall vi ange på klubbens hemsida olika regionala träffar som vi spontant kan besöka för att träffa Lancisti. Olika orter har dessutom speciella dagar för italienska fordon, t ex. Nyköping, Årstaviken och Ulva Kvarn, 5-10 mils radie ger säkert många ”träffar”.

Skall SLK fortsättningsvis arrangera ”Nordiska Lancia Möten” bör vi aktivt kolla när, var och hur det skall arrangeras, för maximal nytta och nöje. Ett anpassat träffprogram, där kanske arrangerade kultur, museum- eller studiebesök är att föredra. Med beställd transport, troligen har de flesta kört tillräckligt innan!

Den 16-17:e november körde jag till Arvika (Volvo V70) och den Norska Lanciaklubbens För(h)julträff på Scandic Hotell. Kalle och Eva-Lena Hansell kom från Vingåker (Mazda CX30). Vi var 34 personer vid långbordet på kvällen. Harald Bergsaker påminde på ett engagerat sätt om att det är tid att anmäla sig till NLM 2025 i Horten.

Annons på annan plats i denna tidning.

Intryck från The Aurora av Christofer Bengtsson Dahm

Prolog, oktober 2023

Lampskärmens gula sken skrek genom höstmörkret, ljuset föll över två kokta ägg. Min bohemiska vän hade kokat två ägg, därefter skalades det ena och slängdes det andra, ty hans aptit hade redan blivit mättad. Ett missat tillfälle och ett slösat tillfälle [ett slösaktigt tillfälle?]. Den annorhunda middagen i köket blev jag vittne till för ungefär ett år sedan. Små händelser, udda personlighetsdrag och konstiga, komiska scener har tendensen att likt virus i nerven bevaras tills en dag då händelsen passar som liknelse för någonting helt annat.

The Aurora 2024

Med näven knuten inuti smokingfickan anlände jag till Båstad på morgonen den 5 juli 2024. Där skulle det efterträdande eventet till BotaniCar utspelas. Eventet kallas *the Aurora* och hade marknadsförts som en Scandinavian Concours, en slags svensk jämlike till de internationella utställningarna på Villa d'Este och Pebble Beach. Båstad kändes naturligt som platsen där en sådan bilträff kunde arrangeras. Västra Skåne med sina lummiga vägar, konstanta solsken, kustmiljöer och platta bygder ger inga problem åt en concours délégance, minst för deras anmälda fordon. I Kungliga Automobilklubbens tidskrift läste jag en god tid innan eventet om vad Aurora skulle betyda, ambitionen med evenemanget. I Norrvikens Trädgårdar skulle hyperbilar och ikoniska fordon mötas i den skånska trädgårdens eden. The Aurora skulle hylla bilen som det smycke och signifikans som bilen väl kan vara när denna används i ett korrekt syfte. Annonsens lockbete var bild på en Bugatti type 57 och ibland användes bild på en vit Lamborghini Countach ute i ett lavendelfält. En tid senare lämnade brevbäraren över ett exklusivt kuvert med inbjudan att delta på the Aurora. Konceptet stod ut som främmande bland våra vanligare teman bland bilträffarna. Har vi ens material i Sverige att ställa ut på en försvenskad version av Villa d'Este? Vi vet ju hur svårt det är att samla fordon till minst våra egna Lancia-träffar. Att delta på the Aurora visade sig vara dyrt. The Aurora blev i deltagandet per steg en mer kostsam process, på gränsen till sektlikt i eventets ansökningsformulär. Nyfikenheten hade styrt sinnet och the Aurora skulle besökas från utställarperspektivet.

Garden Party, drinkar, luncher, lounger, hyperbilar och ikoniska klassiker, champagne och skaldjur samt Koenigsegg samlade på en liten blomstrande plätt knappa 2,5 timmars restid bort. Hit skulle jag, jag skulle till the Aurora med Lancia Gamma Coupé.

Min Lancia Gamma vid grusparkeringen på the Aurora.

Välkommen till *the Aurora* – Scandinavian Conocurs

Att näven var hårt knuten vid min ankomst blev flera händers resultat. Julidagarna skulle komma att regna oavbrutet och regn förstör italienska sportbilar. Min Vitaloni torkarspak hade ramlat av för sjätte gången. I dess plats fanns min medhavda co-driver med skruvmejseln i hand. En Mc Frukost längs E6:an gjorde inte saken muntrare. Nåväl, vädret höll sig tills Laholm då Moses återvände för att dela haven, all världens vatten pressades åt min Lancia. Jag misstänker at vi måste ha kört genom det Röda Havet för att stanna i den torra mitten. Vid den första rondellen in till Båstad sken solen upp och Julivärmen blev ett faktum. I Röda Havets mittpunkt finns den stora järngrinden till Norrvikens Trädgårdar.

En söt flicka i min ålder hälsade oss välkomna, gav Lancia en komplimang, hennes svarta kostym stod ut bland den skånska sommaren och besökarnas vanligtvis ljusare klädsel. Framför min Lancia kryper tre Porsche fram över grusplanen, ännu höll dagens tidigare skurar dammet kvar i marken. Längre bort lastades en Aston Martin DB6 och en Ferrari 250 GTE av från en trailer, en röd Lexus LFA kryper upp bredvid Gamma. Partytält, banderoller, roll-ups, Rolls Royce men inga Bentley, golfbilar, lyxbilar, gelato-vagnen, räkmackan och välkomnat rikligt med solsken. Min tilldelade plats visade sig vara på grusparkeringen intill flera blandade fordon. Blandade i den meningen att det fanns ingen organisering!

Här fick jag parkera jämte VIP-besökarnas fordon. Jag kunde knappt komma åt bakluckan för en buskrad höll mig borta. Här skulle jag parkera, punkt slut.

Två månader tidigare lyckades, vad som kom att bli det sista Tjolöholm Classic, att få boxermotorn att koka. Verkstadstider är ibland svårtillgängliga på den varmare säsongen. En vecka innan the Aurora insvept i garagets mörker skulle en mekaniker hjälpa till att laga bilen. Fastighetskomplexet ovanpå mitt garage renoverade husets elsystem. Efter famlandet lyckades mekanikern att laga motorn. I det mörka garaget hade bortom all kännedom en transport påbörjats i Milano.

The Aurora – Scandinavian Concours

Förenade bil i Malmö erbjöd gratis provturer med diverse nya BMW. Erbjudandet att provköra toppsegmentet lockade flera personer till vägarna i 15 minuter drömmande. Till och med jag och min co-driver provade oss genom modellerna. En viss bondgård i närheten ska lämnas namnlös. Bondens uppfart fick diverse däckspår i cirkulärt mönster den julidagen. Förenade bil frågade oss inte en enda gång om vi hade besökt the Auroras champagne-bar innan våra provturer. Runtomkring den skånska bygden hade flera troligtvis salongsberusade Aurora-gäster 15 minuter på sig att testa prestandan i BMW X7M med guldblingdetaljerna. Jag han nästan fram till Torekov på min testrunda. Som en annan nära vän med sommarhus i Båstad brukar uttrycka, håll er borta från vägen när tennisveckan kommer!

The Aurora utspelades på flera nivåer. Besökarna skulle gå från entrén där billigaste utställningsplatserna fanns genom utställningsytan bort till dyraste concours-avdelningen. Längs promenaden väntade förfriskningar och tematält. Flera bedårande fordon blandades med de imponerande nyare sportbilarna. Antalet utställda fordon var betydligt större än förväntat. När man väl hade blivit insläppt på the Aurora kändes det som alla titlar försvann. Deltagare, såväl som besökare, antogs ha gott om medel eftersom de hade förmånen att kunna vara där. Vägen genom utställningarna gick förbi den stora Koenigsegg-helgden. Herr Egg satt bakom ett bord och signerade merch åt storögda småkillar och storögda män

Bilden: Koenigsegg

Christian von Koenigsegg ska tilldelas stor respekt för att ha lyckats förverkliga sin vision att bygga svenska hyperbilar.

Även om sådana fordon inte är mitt främsta intresse var samlingen Koenigsegg på en plats oerhört imponerande.

Vid Villa Abelin

Partytältets skrynklade veck blev i ögonblicket valvbågarna hos den medeltida katedralen. Under partytältets skyddande tak stod parkerat ett sakralt möte, med den förblindade kraften att i efterhand upptäcka att jag hade helt ignorerat den 300 SL som fanns bredvid. Katedralen omhuldade Lancia Florida Pinin-Farina Coupé – det italienska 1950-talets drömmande om livet i solskensstaten. Spelet mellan vitt och blått i den böljande runda konturen landade i ett förkromat hav. Sunshine State hade aldrig porträtterats vackrare och längre bort från verkligheten än i ett stackars fordon.

Bilden: Lancia Florida Pinin-Farina Coupé

Detta unika exemplar tillverkades 1955 för Pinin-Farinas monter på Turinmässan. Chassit är från Aurelia och karossens former utvecklades senare till Flaminia. Denna magnifika coupé och min Gamma blev de enda deltagande Lancia på the Aurora. Båda Pininfarina coupéer tillverkade med avsikten att erbjuda elegans i var sin tids kontext. En man med tydligt italiensk accent rörde sig på området. Stundvis integrerade han med de mest intressanta fordonen på concours-avdelningen. Gemensamt för dem alla var deras italienska härkomst, mannen avslöjade med sin röst och fordonen avslöjade via sina registreringsskyltar.

Senare på dagen visade det sig att mannen med den tydliga accenten var Corrado Lopresto, känd italiensk fordonssamlare med inriktning på italienska fordon.

Från Milano hade Lopresto tagit med flera guldorn. Bland annat Isotta Fraschini och Lancia Florida som han varsamt hade renoverat.

Jag skriver: de mest intressanta fordonen. De mest intressanta för mig, dvs. MI och Roma på svart bakgrund i den gjutna nummerskylten, det är poetiskt att se en gammal italiensk nummerskylt på sitt sedan länge tillhörande fordon.

Scandinavian Concours – syftades det till att the Aurora skedde i Skandinavien eller menades det att deltagande fordon helst skulle vara registrerade där? Transporten från Milano med Loprestos weekend imponerade delikatesser var för mig utställningens höjdpunkter, men dess koppling till Skandinavien förstod jag inte. Betydde det att vi (kollektivet menat) inte har sådana fordon i Sverige eller att ägarna är svåra att locka fram? Kanske var detta en av anledningarna till prislappen för the Aurora.

Villa Abelin är pittoreskt placerad i skönhetens centrum i Norrvikens Trädgårdar. Här serverades lunch och förfriskningar. I min utställarbiljett skulle lunch ingå. Serveringen bakom villan visade sig vara för dyrare biljetter och min egentliga lunch fanns närmare entrén. I folksamlingen mötte jag mekanikern som hade lagt Gamma en vecka tidigare, i det trevliga mötet framkom att inte han heller hade blivit insläppt på serveringen. Min co-driver och jag satte oss al-fresco på den mer öppna och tillåtande serveringen på Villa Abelins framsida. En hummermacka köptes in, dessförinnan avnjöt vi Deutz champagne och en liten tallrik ostron (utan gaffel och ej helt separerade från skalen).

I en Proust-lik kontext där man åkallar känslor sammanfattas the Aurora i hummermackan. Smörgåsen som likt estradören briljant samlade alla lösa trådar till en enda stor Märta Måås Matta i Båstad. Hummersmörgåsen var liten, dock korrekt prissatt för sin storlek. Det något sötade brödet och den skageninspirerade komplotten mellan dess mjuka halvor kompletterade de två bitarna hummerklo väl. Nu följer analysen. Havskräftor hastigt sauterade i buerre noisette hade kulinariskt varit överlägset med avseende på smak i denna smörgås. Kräftans söta kött skulle förhöjas av brödets sötma. Komplotten hade bidragit med fräschhet speciellt tack vare dillen och det brynta smöret tillföra sältan. Havskräftans kilopris är lägre än hummerns. Hummern är ett skaldjur med relativt neutral smak-karaktär ju äldre djuret är.

Endast hummerns storlek och därtill sitt kilopris har gjort hummern till det främsta skaldjuret, här efterfrågas en freudiansk tolkning. Av erfarenhet krävs skicklighet för att extrahera smak ur en hummer, skalet åsido för bisquer. Hummermackan hade gjort sig kulinariskt bättre som *havskräftans lätt brynta smörgås*. Dock, hade ju en sådan kreation betraktats för alldagligt för team Aurora i champagne & ostronbaren.

The Aurora blev en mer teatralisk upplevelse än att lägga fokus på trädgården och framför allt bilarna. En fasad där lyx prioriterades över en utställning med välplanerad layout.

Medan vi jäste i julisolen framför Vila Abelin och studerade bordskreationen – en random kronärtskocka placerad i bordets centrum – intog den inhyrde talaren podiet, hans namn fastnade inte i minnet och jag har för mig att han var knuten till Villa d'Est, som presentatör.

Concours-avdelningens fordon skulle visas upp i en trevlig presentation. Upp på podiet kördes en 1924 Diatto boattail följd av en 1939 Alfa Romeo 6C med Castagna-kaross.

Bilden: Isotta Fraschini 8C Monterosa

Bilden: Mercedes Benz, modell 540K Cabriolet

Brisen tog med sig avgaserna som sköljdes över hummersmörgåsen, betydligt smakligare än vissa besökare i solglasögon som gillade att jäsa i sin Lamborghini Urus. Alfa Romeo hade faktiskt en Colombo V12-motor i en unik kombination. 1960-tals Ferrari, Frank Farinas BMW M1, Mercedes-Benz 300SL och till sist Lancia Florida. Nobelt gled bilen fram från under sitt tält och kördes upp på podiet. Corrado Lopresto körde själv sina fordon. En stund senare skulle hyperbilarna presenteras.

Folk sprang fram för att kunna se paraden med Koenigsegg. Även jag fascinerades av att se dessa bilar köras fram
Till graden att jag nästan blev påkörd av utställningens Bugatti. Inte den type 57 som visades i annonsen utan en vit Veyron.

Bilden: Bugatti Veyron

Mr Egg omringades på scenen vilket betydde att ytan närmare entrén hade avbefolkats och en elegant sorti kunde göras. Julidagen skulle rundas av. Borta på grusplätten väntade Lancia Gamma i sällskap av en Duett och Mc Laren Speedtail. En Porsche 918 passerade på vägen medan vi startade bilen.

Epilog, november 2024

Konceptet the Aurora försökte att framställa är vad jag hittills har upplevt i Sverige att vara närmast amerikanska Pebble Beach. Kanske hade the Aurora blivit för stort och för dyrt? Alltså för ofokuserat. Möjligtvis hade ett avskalat evenemang med enbart Concours-ytan intill villan varit stilrent nog. Ett par veckor innan the Aurora sänktes utställarnas biljettpriser på dras hemsida. Rabatten på 15% var kapital som kunde ha använts exempelvis till att montera min avbrutna torkarspak. Rätt snopet för utställarna som tidigt köpte sin biljett. Den genomsnittliga besökaren är egentligen inte intresserad av bilar, misstänker jag.

Grusplätten som jag blev tilldelad var i sig oförarglig. Hur provocerande kan grus egentligen vara?

Grusplätten störde inte tillställningen mer än sina sporadiska dammoln, men grusplättens signifikans som arrangörens åt mig tillskrivna och dyrt prissatta showfield-plats lämnade intryck mildast lämnade bland det osagda. Att arrangera en up-market bilutställning anser jag välkomnat och vågat. Särskilt i dagens politiska klimat, där allt gällande oljans förbränning inuti motorer blir förtalat till en kremering som eldar jorden. The aurora kan förbättras i sin framtoning, att visa fordon som kulturarv istället för att maskera kommersen som försiggick på utställningen. Team Aurora ska uppmärksammas för deras engagemang att låta den internationella bilkulturen ta plats på en av Sveriges mest bedårande landsbygder. Låt tills nästa Aurora perspektiven vidgas och VIP-parkeringen inte blandas med utställarna som betalat dyrt för sin plats på grusplätten.

Med tankarna samlade dessa månader senare framträder det mognade perspektivet på the Aurora; en vågad satsning. Den kontinentala inspirationen var tydlig, även med tanke på att Norrvikens Trädgårdar en av Sveriges få platser som är närmast Sydeuropa. Naturligtvis geografiskt förklarat. En satsning att samla fordon som jag först antog skulle vara mer klassikerinspirerad än med fokus på nyare sportbilar. Dock, måste team Aurora, eventet aurora, kunna betala för sig genom intäkterna och intäkterna misstänker jag till största del kommer från Ferrari och Koenigseggs följare. Evenemangets första år blir alltid ett test. Självklart syns funktionärer skynda mellan platserna, det är naturligt när en ny upplevelse går av stapeln.

The Aurora blev en satsning att skapa ett fordonskulturellt evenemang där vissa viktiga detaljer inte följde med till mållinjen. Att använda prissättningen för att uppenbart skrämja bort ej önskvärda besökare och utställare kunde ha utförts med mindre elitistiska metoder. När besökarnas VIP-parkering blandas med utställarplats blir prissättningens särbehandling allt tydligare och bör ifrågasättas. När etiketten hummer används som värdeord på menyn istället för att tillföra genuin kulinarisk upplevelse blir jag obekväm.

De flesta deltagande fordon fanns på ytorna nära entrén, bortom concours-utställningen. Min upplevelse är att utställningen med enklare fordon endast fanns för att motivera exklusiviteten bland den inre kretsen framför villan i ett försök att skapa en sorts fabricerad folklighet. Egentligen vill jag fråga mig, vad gjorde jag där? Jag fick ju inte ens ostronen helt separerade från skalen.

Bland äggskalen i kökets papperskorg i *det slösade tillfället* lyste i efterhand en ljuspunkt och denna ljuspunkten blev mötet med Lancia Florida.

En resa i tiden med Lancia Flavia av Bo Nylén

Den grekiska drottningen Flavia har satt djupa spår i historien, såväl i familjen Vincenzo Lancias bilfabrik som i vår egen familj. Men när doktorn pratat allvar med mig, förstod jag att min tid på garagegolvet var över och de raraste bilarna, som konstruerats av de skarpaste teknikerna och de mest namnkunniga form-givarna, måste finna nya ägare att föra arvet vidare. Glädjande nog till Lanciaklubbmedlemmar i både Belgien och Norge. Abstinensen tog dock snart vid, först hos fru Anita som raskt fann en Lancia Ypsilon, som kallades ”miljöbil” och ersatte hennes Fulvia Coupé.

Något senare ringer vännen Tor Fredriksson och föreslår en titt på en vit Lancia Flavia Cabriolet -12, hos en bilhandlare i Uppsala. Men vadå? Jovisst, Fiat/Lancia gav Chrysler i uppdrag att ta fram en ”reinkarnation” av den gamla Flavian, som vann skönhets-priset på Parissalongen 1963. Amerikansk erfarenhet av cabrioletter och ett bra chassi från Chrysler 200, så föll den även Anita i smaken redan i bilhallen. Med 2,4 L fyrcylindrig motor utan turbo men med en bensinsnål 4-ventilstopp från Hyundai, är den framhjulsdrivna bilen en lyckad modern, bekväm automatväxlad pensionärsbil.

Motorn har gått om plats, gått 7000 mil
Byt ett udda däck och sätt i ett nytt
batteri, så gör vi affär.

Den vackra klockan pryder sin plats.

Hemfärden var en tyst och njutbar upplevelse, följd av fru Anitas trojänare, en Renault Laguna diesel från 2011 med 3000 mil på mätaren nu.

Men oj vilken konstig ljusbild på halvljuset mot garageväggen. Och var är batteriet som skulle bytas ut?

”Vi kunde inte byta batteriet, det nya står i bagageutrymmet och lyset är helt ok, det är amerikanskt, godkänt! Men ser konstigt ut”, var svaret i telefonen med bilförsäljaren efter hemkomsten. Verkligen, sa jag, och vi som ska till Finland på Lanciaträff nu till sommaren 2019. Det här vill jag nog undersöka. Men hur?

En sökning på nätet till en man i Kalifornien visade hur det skulle gå till. Bort med ca 20 skruvar runt hela plastfronten så blottas allt. Lampinsatserna och batteriet i vänstra hjulhuset m.m. Oj, det är därför man bara ser en grov plus- och en minuspolkabel uppdragen i motorrummet. Aha, detta gör man helst inte var dag, men ok. 2 - 3 timmar, tålamod och se där har vi allt.

Lamp- och batteribyte på en Lancia/Fiat/Chrysler Flavia Cabriolet 2012.
En rolig upplevelse med glatt humör.

Till vänster: Många skruvar.

Till höger: Rätt så speciella H7-lampor.

Men vi skulle ju till Finland och Hanaholmen. Där alla Lanciavänner ska samlas till NLM 2019.

Harald hade redan innan visat vägen och hissat den italienska flaggan tillsammans med fru Kjersti.

Två Lancia Flavia med 50 års ålderskillnad.

Kjersti ville gärna provköra en tur med sin väninna, medan Harald och Mika Lindroos hyllar träffen.

Lancia Flavia – en legendarisk tradition.

En Lanciaträff i Stockholm 1955, med mig 14 år gammal, min far i basker och Philip Jansson till höger, sedan den svenska Lanciaklubben grundats av dessa två år 1953.

Flera internationella Lanciaträffar har det blivit alltsedan jag 1971 tog aktiv del i styrelsen.

När Fiat övertog ledningen av Lancia 1969 och sen anställde unga damen Ornelle Murando (t.h i bild bredvid mig vid mikrofonen) att samordna den internationella klubbverksamheten i ett sekreteriat vid fabriken i Turin och bjöd dit mig och Herbert Nilsson, blev det fart på klubbildandet i flera länder. Bara den Engelska Lanciaklubben hade äldre anor, dit vi inledde våra utlandsresor 1973. Sen följde Holland 1974 och därefter Frankrike, Italien, Tyskland, Österrike, Danmark, Norge och Finland, m.fl., ofta efter besök hos oss i Huddinge av Lanciaentusiaster som blivit våra vänner och skapat livslånga minnen.

En historieskrivning som fordrar mer gediget utrymme. Vi hörs!

Klassikerfestivalen 2024 av Lars Helfrid

Fullsatt, folkfest i kalasväder!

För tredje året i rad anordnades klassikerfestivalen i Valdemarsvik sista helgen i juli. Även detta år visade sig vädret från sin bästa sida, även om SMHI hotat med något annat. När festivalen började för tre år sedan trodde i alla fall jag att det bara skulle bli en engångsföreteelse, men det visade sig att träffen bara växer och blir större. Kanske lite för stor för lilla Valdemarsvik, cruising-slingan är för kort och det är svårt med utställningsplatser till exempel. Parkeringen fick därför bli på lite olika ställen, det var inte så roligt för dem så fick stå långt bort. Vi träffade en kompis från Fiatklubben som var besviken på upplägget.

I år var det länge oklart om det skulle kunna bli någon träff eftersom Valdemarsviks kommun dragit ner på bidraget till träffen med 85%. Men som tur var så gick Valdemarsviks Sparbank in som huvudsponsor samt att många andra lokala sponsorer bidrog. Nytt för i år var också att man kunde swisha ett valfritt bidrag till arrangören, själva bilutställningen är ju gratis.

Hur som helst är det en trevlig träff, där det finns någonting för alla, oavsett om man gillar rallybilar, båtar, entusiastbilar, motorcyklar, mopeder, yrkestrafik eller traktorer.

Har inte gjort det förut men i år bestämde jag mig för att åka ner redan på fredagen och se starten på rallybilarna. Starten skulle gå från centrum klockan 13.00 men själva rallyt gick på Torums Motorbana en bit utanför Valdemarsvik. Det gick en busstransport till Rallyslingan för dem som ville titta på hela rallyt.

Man kom väldigt nära eftersom man kunde gå runt i depåområdet och titta på bilarna. Det blev en hel del intressanta samtal med personer om olika bilar och motorer, bland annat denna speciella Opel Ascona A som ägs av Janne Westlund med för denna tävling inlånad kartläsare Katriina Henrysson.

När vi pratat en stund hörde jag på dialekten att de var från Örebrotrakten, så jag blev tvungen att fråga om de kände en rallyförare vid namn Tomas Åkeson från Lanciaklubben och visst gjorde de det. Det var ett roligt sammanträffande tycker jag. Vi tyckte alla tre att det var synd att inte Tomas kunde var med.

Bilder: Katriina och Janne med Opel Ascona A.

Dessa två ovanliga rallybilar körs med en V6-motor som är ett samarbete av Renault, Peugeot och Volvo. En motor som också satt i Volvos lyxvagn 264 men var inte särskilt populär. Det var mycket problem med denna motor, vilket jag påpekade när jag pratade med ägarna. De höll med men förklarade att de nu har gjort modifikationer så nu håller den mycket bättre, men bilarna är lite svårkörd på grund av rå-styrkan i motorerna.

Som synes var det stor variation på både bilar och motorer, en Saab V4 mot betydligt motor-starkare Porsche, och fyrhjulsdriven Toyota Celica.

Förra året gjorde Lena och jag ett försök att bjuda ner våra vänner från Lanciaklubben för att delta i träffen och även en liten samvaro med grillning hemma hos oss. Detta resulterade i att vår ordförande Per kom ner till träffen och grillade med oss på kvällen. I år bjöd vi inte in till någon grillkväll, men Tor och Harriet och Bosse och Anita var nyfikna på träffen och hade i förväg hört av sig till oss.

När det drog ihop sig till avfärd hemma på Bruksgatan ringde Tor och sa att de redan hade parkerat i Valdemarsvik, så vi satte oss i vår bil och åkte de tio kilometerna dit. Vi mötte upp dem i det stora myllret av människor, tur att det finns telefoner. Vi flanerade en stund tillsammans på kajen, tittade bland annat på de vackra träbåtarna. När det började kurra i magen bestämde vi oss för att äta på en av Valdemarsviks alla uteserveringar.

Bosse och Anita hade vi inte hört något från, när vi fick kontakt med dem så var de i Söderköping, ca 4 mil bort. Som vi redan talat om så är det ju svårt med parkering en dag som denna. Medan vi åt höll vi "span" på en handikappruta tvärs över gatan vid serveringen som skulle passa Bosse bra. Helt plötsligt kom från ingenstans en Rolls-Royce och parkerade i rutan, där rök Bosses parkeringsplats. Vi åt färdigt vår mat, Harriet ringde till Anita som sa att de nu var i Valdemarsvik, då åker "Rollsen" sin väg, nu är goda råd dyra, jag tog luren och frågade var är ni, då säger de att de passerar

precis en färgaffär som ligger tvärs över gatan från restaurangen. När vi tittar bort så ser vi dem passera, jag säger åt dem att vända och går bort till den utsedda parkeringsplatsen och möter upp dem. Vi hälsade på dem och pratade en stund, sedan fick de ta våra sittplatser så de också kunde beställa mat. Vi gick bort till Storgatan, där kortegen straxt skulle börja, Lena bjöd på glass, som vi åt i solskenet.

Här är ett kollage med bilder på några av de över 250 fordon som deltog i kortegen:

De viktigaste först Lancia Beta -75 och Alfa Romeo GTV -84.

Fiat 1100 B -49

Moris Minor Cabriolet -64

Chevrolet -57

Ford Roadster -32

Dodge Challenger -73

Chevrolet -56

Volvo 780 Bertone -90

Opel Record Coupé -71

Chrysler New Yorker 60-tal, observera att hunden också är med på cruising.

Buick Special -55 med husvagn.

Här har vi några få deltagare från ett stort mopedgång som också var med. Liksom ett antal traktorer, här en Ferguson -49, glad förare är Hans Vincent känd från tv-programmet "Farmen".

Efter att vi vinkat av Bosse och Anita, Tor och Harriet så gick vi en runda och tittade lite på de utställda fordonen, innan det blir dags för oss att åka hemåt. Vi behövde åka hem och rasta och mata våra djur och även få i oss lite eftermiddagsfika.

När vi satt och fikade i solskenet fick jag en idé, vi kan ta en sväng till festivalområdet med min Appia serie III även om vi inte anmält oss. Lena tyckte också att det var en bra idé så vi åkte ner dit igen. Först tog vi samma runda som kortegen hade åkt, sedan svängde vi in på parkeringsområdet som nu var rätt tomt på bilar.

Vi hann knappt parkera och stänga av motorn förrän det rusade fram en man som sa: Åh en sådan här ovanlig italienare ser man inte varje dag! Det visade sig att han var en representant från MHRF och var väldigt intresserad av oss och vår bil, han undrade om han fick intervjua oss för ett inlägg på Facebook. Vi blev överrumplade av hans stora entusiasm men svarade att det nog skulle gå bra. Det blev också ett intressant samtal om bil-intresse i allmänhet där även ELV-förslaget diskuterades.

Vår Appia serie III 1959, som jag körde hem från Mariestad i våras, bredvid står MHRF-representanten Bo Lindman från Linköping samt Lena.

Sammanfattningsvis var detta en av sommarens mycket trevliga träffar!

Höstträff i Hölö av Lena Helfrid

Årets höstträff gick av stapeln lördagen den 14 september en hel månad före förra årets träff. Det var ett betydligt vackrare och varmare väder denna dag, så kallat Lanciaväder 😊

Vi hade tagit ut vår Beta HPE för en sista höstutflykt. Som vi hade haft lite problem med, hon stannade utan förvarning men startade igen. Problemet visade sig vara säkringshållaren (tror vi) men nu var hon fixad och gick som en ”klocka”. Hundarna fick som vanligt följa med oss, de trivs bra i baksätet på Betan.

Vi var som vanligt först på plats efter Tor Fredriksson, men snart kom det flera Lancisti. Magnus Wålinder kom i sin Beta HPE tillsammans med Per Edvardsson, sedan kom Bo och Anita Nylén med Flavia Cabriolet.

Bo Göran Hellers kom i sin bruksbil tillsammans med sitt barnbarn. I Hölögaraget stod hans nyrenoverade Flavia Coupé -64, som äntligen efter flera år blivit färdigrenoverad. De tog ut den i solskenet för en provkörning.

Harriet Fredriksson var också där, samt Lars Cyrus och Fredrik Ajnerfors. Lite senare kom Rolf och Anitha Nylén i deras söta lilla Appia serie II.

I motsats till förra årets träff när vi höll på att blåsa bort, så satt vi nu alla och njöt i solen och värmen utmed väggen. Synd att inte flera hade tid att komma till Hölö.

Nästan hela det glada gänget samlat för en trevlig fikastund.

Gina njuter i solen.

Många diskussioner vid "ljugarbänken".

Tack till Tor och Harriet för en härlig höstträff!

Velkommen til Nordisk Lanciatreff 2025 6. – 8. juni i Horten

Norsk Lanciaklubb inviterer til Nordisk Lanciatreff 2025 i Horten, ca. 100 km syd for Oslo.

Horten/Borre-området er kjent for mange historiske hendelser. Området var et maktsentrum i vikingtiden, som man kan se utfra de imponerende vikinggravene på Borrehaugene. Karljohansvern var marinens hovedkvarter fra 1818 til 1963. Distriktet har også kunstnerisk betydning, som inkluderer Edvard Munchs sommerhus i idylliske Åsgårdstrand.

Vi bor på *RS Noatun*, et hotel og konferansested som også er Redningsselskapets hovedkvarter.

Program

Det foreløpige programmet inkluderer besøk på Midgard vikingsenter (Borrehaugene), Marinemuseet og Preus fotomuseum, samt Edvard Munchs Åsgårdstrand. Festmiddag og annet sosialt samvær er naturligvis en viktig del av arrangementet!

Pris

- Estimert deltageravgift per person, inkludert arrangementer og middag (ekskl. drikke): 2500 NOK
- Opphold per natt (hotell og frokost): 1800 NOK (dobbeltrom), 1585 NOK (enkeltrom)

Påmelding og oppdatert informasjon: norsklanciaklubb.no/nlm2025

SALUTORG

I Lancialagret finns mycket! - och resten kan skaffas! **Reservdelar**, nya eller beg. till Aprilia, Appia, Aurelia, Flaminia, Flavia, Fulvia, Beta, Delta, Dedra, Kappa, Thesis, m.fl. till ytterst förmånliga priser för klubbens medlemmar. **Kontakta Tor Fredriksson tel. 070-698 30 39**, för mer info. och vidare affär, ev. transporter, verkstadsservice, m.m. - samt beställning av klubbregalier.

Du vet väl om att du som är medlem i Lanciaklubben annonserar gratis här!

Kontakta red. Lena Helfrid ring 070- 20 33 128 eller maila inilson7@gmail.com

EXTRA

EUs ELV-förordning INNEBÄR RISKER FÖR SVENSK MOTORKULTUR

Fordonsrörelsen: Lösningar finns!

DETTA KAN DU GÖRA:

**Skriv på namninsamlingen
före den 31/12 för att:**

- **Skydda äganderätten!**
- **Förbättra ELV-förslaget!**

Läs mer: msverige.se/elv

Avsändare: **Svenska Lanciaklubben** c/o Magnus Wålinder, Tunavägen 7, SE-184 51 Österskär.
Avs: Kringel-Offset AB Box 19012, 152 25 Södertälje.

Buon Natale e Felice Annu Nouvo!

Tillönskas alla Lanciaentusiaster!